

Kresba s přetiskem fragmentů xylografií, 2020, papír 40 x 60 cm

Šimon Brejcha

2. 10. 1963 narozen v Karlových Varech

1994 ukončení studia na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze

1997, 2002 Stipendium Wilke Ateliero, Bremerhaven, Německo

2001 Stipendium Nadace pro současné umění Praha,

Grafické dílny Drážďany, Německo

2007 Stipendium Künstlerhaus Hooksiel, Německo

2009 Rezidenční pobyt ve Wilke Ateliero, Bremerhaven, Německo

Výstavy od roku 1983

Četná ocenění Grafiky roku / 2016, 2018, 2020 nominován na cenu VI. Boudníka

Zastoupen ve sbírkách Národní galerie v Praze, Galerie Hlavního města Prahy,

Muzea umění Olomouc, Městské galerie v Karlových Varech, Památníku

národního písemnictví Praha, Oblastní galerie Liberec

a v soukromých sbírkách doma i v zahraničí

adresa: Dostojevského 8, Praha 12

e-mail: brejchasimon@gmail.com

www.simonbrejcha.cz

www.galerie-sumperk.cz

www.ceskegalerie.cz

Kresba s přetiskem fragmentů xylografií, 2020, papír 40 x 60 cm

ŠIMON BREJCHA

DRUHÁ KŮŽE

1. 9. – 3. 10. 2021

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK

ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 1. ZÁŘÍ V 18.00 HODIN

OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN

NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY, MĚSTA ŠUMPERKA
A OLOMOUCKÉHO KRAJE

*Roucho první, 2020,
kolografie a vlastní hlubostisková technika na papíře, 190 x 80 cm*

*Roucho druhé, 2020,
kolografie a vlastní hlubostisková technika na papíře, 190 x 80 cm*

Fikovnik II, 2020, vlastní hlubotisková technika na papíře, 190 x 80 cm

Fikovnik I, 2020, vlastní hlubotisková technika na papíře, 190 x 100 cm

Šimona Brejchu jsem si zařadil k těm, kdo z lidského mraveniště vyhlížejí do volné přírody, tíhnou k tomu, co svobodně plyne mimo proudy doby a je i jádrem programu Jilkovy galerie. Takové bylo snad všechno, co vystavil už v roce 2016 v kutnohorském GASKu a znovu v podobném duchu v Hollaru nebo ve Špálově galerii, kde ještě před virózou rozvěsil cykly svých Kompostů a Zahradničení (viz recenze J.B.Krtičky na stránkách Českých galerií).

Následná obecná izolace přivedla ho ale ke změně. Namísto zmnožených přírodnin a povrchů věcí, odlitků a tiskových matric jejich tkání propojil figurální kresby s nahodilými útržky xylografií z objemných německých svazků z konce devatenáctého století, dokonalých reprodukcí tehdy tak vnímaného moderního umění. Nenašel v nich ale ani stopu toho, kam se dál živé umění ubíralo. Dovedlo ho to k úvaze o vratké podmíněnosti dobových soudů a potvrdilo právo na vlastní, na nich nezávislou cestu. Uzavřen do sebe, odkázán na dům, zahradu a na svou práci s více než sto let starými tisky překvapivě zjistil, že jejich zlomky v nové souvislosti věrohodně o daném stavu vypovídají. Mluví o samotě, o touze po úniku z ní a po nutné obnově narušených vztahů.

Jiným pramenem výchozích motivů byly mu na zimu zabalené fíkovníky za oknem jeho ateliéru, které ve svém hávu působily jako tajemné sochy. Jejich draperie spolu s odlitky starých pracovních oděvů okruh zmíněných kreseb dovršily v nový cyklus Šimonovy „druhé kůže“. Chystá o něm a snad včas i dokončí knihu, kterou názorně dokládá svou stálost v nestálosti, zřejmou i v proměnách motivů a způsobu zpracování. Stálost chvályhodnou, protože pevné ukotvení v místě kde žijeme, bytostně s ním srostlí, je zárukou naší pravdivosti. To vzdálené a hlouběji nepoznané je zavádějící. Je prázdné a bez pevných vazeb je „místem kam nepatříme“.

Miroslav Koval

Kresby s přetiskem fragmentů xylografií, 2020, papír 40 x 60 cm